

er forsøgt og et godt stykke ad vejen vel også er lykkedes igennem årene.

Vi betragter europapolitikken som i stigende omfang værende indenrigspolitik. Når der er aftalt en fælles lovgivning i EU, lægger det altså uanset formen for samarbejdet også rammerne for de nationale råderum. Derfor skal indflydelsen på tilblivelsen af den fælles EU-lovgivning styrkes i alle faser og på alle politiske niveauer, hvis danske interesser skal forfølges.

EU-samarbejdet har i de 30 år, Danmark har været medlem af EU, udviklet sig så kraftigt på alle politiske områder, at Folketingets behandling skal forbedres betydeligt. Den fælles beslutningsprocedure mellem Rådet og Europa-Parlamentet og den åbne koordinationsmetode stiller også krav om en bedre, bredere og frem for alt tidligere behandling af EU-sagerne.

Der er også behov for, at Folketinget ikke blot behandler forslag fra EU-institutionerne, men også selv aktivt spiller en mere offensiv rolle både i den generelle politik og på de enkelte politiske områder.

Udviklingen inden for WTO skaber også et behov for en bedre behandling. Derfor har Europaudvalget i efteråret 2002 besluttet, at der i foråret 2003 skal igangsættes en reform af håndteringen af europapolitikken i Folketinget.

Regeringen er, som det er oplyst over for Europaudvalget, i gang med en tilsvarende fornyelse, som skal munde ud i en fælles aftale herom. Folketingets formand er ligeledes inddraget aktivt i dette arbejde med at få integrationen af europapolitikken gjort til en naturlig og systematisk del af Folketingets arbejde.

Denne udvikling med det bredere samarbejde på alle politiske områder i EU mindsker jo ikke behovet for fortsat at sikre en sammenhængende helhed og en stærk koordination overordnet i europapolitikken gennem Europaudvalget. Snarere tværtimod, for det har jo også historisk og politisk været garantien for den stærke rolle, som Folketinget spiller på det her område i forhold til regeringen.

Det er også derfor, at Danmark er model for resten af Europa og kopieres, og dermed er vi også omdrejningspunktet for at styrke de nationale parlaments rolle i andre lande. I den sammenhæng ville det virke fuldstændig mærkværdigt, at vi som modelland gik hen og nedlagde os selv i forhold til resten, uden at det havde slået ordentligt igennem.

Det, der er behov for, er en mere automatisk og obligatorisk inddragelse af fagudvalgene fra

dag ét og at få indflydelse på de områder, hvor den danske indflydelse i dag er for begrænset.

Der er også behov for, at hele Folketinget indtages stærkere på en række områder. Papirer til stillingtagen skal forbedres, og vi har i Europaudvalgets arbejdsprogram for 2003 lagt op til hovedmålene for denne proces. Et mere detaljeret forslag til reformen forelægges Europaudvalget om kort tid. Der indledes en dialog med fagudvalgene om deres ønsker og behov, og Præsidiets følger det tæt. Målet er, at vi kan få de nødvendige ændringer til at virke, forhåbentligt fra næste folketingsår.

Kl. 21.05

Derfor afviser vi SF's forslag. Problemet er ikke en for stærk koordination i Europaudvalget, eller at dette behov skulle være forsvundet, men at behandlingen i fagudvalgene ikke er tilstrækkelig systematisk, hvorfor der skal sikres udvalgene bedre mulighed herfor, ikke mindst i den tidlige fase, hvor der er reel mulighed for konkret indflydelse.

Jeg skal derfor opfordre SF til aktivt at indgå i Europaudvalgets arbejde med en reform af håndteringen af europapolitikken i Folketinget i fremtiden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er et meget spændende forslag, SF har til behandling her i dag. Vi vil meget gerne diskutere selve indholdet i det forslag, SF har fremsat, og også bruge forslaget som en anledning og – kan man sige – løftestang til at få en grundig debat om, hvordan vi behandler EU-forslagene her i Folketingssalen og i Folketingets udvalg.

I virkeligheden handler det jo om – og der er jeg enig med hr. Claus Larsen-Jensen – at EU-politik er indenrigspolitik. Det kan vi være enige eller uenige om at det skal være på en lang række områder, men sådan er det. Derfor bliver vi også her i Folketinget i langt højere grad nødt til at behandle EU-forslagene i overensstemmelse med de procedurer, der gælder, når det drejer sig om indenrigspolitik og forslag, som regeringen og partierne fremsætter, hvor vi i dag behandler dem som en afart af udenrigspolitikken i en konstruktion, der er særegen.

Vi føler også, at der er meget snak i det her. Man taler meget om, hvordan man kan inddrage fagudvalgene, men vi føler simpelt hen, at det går for langsomt. Det gør det, fordi det mere er opfordringer, henstillinger og diskussioner, end det er den nødvendige tilpasning af de for-